

1. Chronika 21

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ ισραὴλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν δαυιδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν ισραὴλ

2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ πρὸς ιωαβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως πορεύθητε ἀριθμήσατε τὸν ισραὴλ ἀπὸ βηρσαβεῖ καὶ ἔως δαν καὶ ἐνέγκατε πρός με καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν

3 καὶ εἶπεν ιωαβ προσθείη κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες ἵνα τί ζητεῖ ὁ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς ἀμαρτίαν τῷ ισραὴλ

4 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἐκραταιώθη ἐπὶ τῷ ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν ιωαβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ ὁρίῳ ισραὴλ καὶ ἤλθεν εἰς ιερουσαλήμ

5 καὶ ἔδωκεν ιωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ δαυιδ καὶ ἦν πᾶς ισραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν καὶ ιουδαῖς τετρακόσιαι καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν

6 καὶ τὸν λευι καὶ τὸν βενιαμιν οὐκ ἡρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅτι κατίσχυσεν λόγιος τοῦ βασιλέως τὸν ιωαβ

7 καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἐπάταξεν τὸν ισραὴλ

8 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς τὸν θεόν ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα

9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς γαδ ὁρῶντα δαυιδ λέγων

10 πορεύου καὶ λάλησον πρὸς δαυιδ λέγων οὕτως λέγει κύριος τρία αἷρω ἐγὼ ἐπὶ σέ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι

11 καὶ ἤλθεν γαδ πρὸς δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ἔκλεξαι σεαυτῷ

12 ἦ τρία ἔτη λιμοῦ ἦ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου τοῦ ἔξολεθρεῦσαι ἦ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ καὶ ἄγγελος κυρίου ἔξολεθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ ισραὴλ καὶ νῦν ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με λόγον

13 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς γαδ στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω

14 καὶ ἔδωκεν κύριος θάνατον ἐν ισραὴλ καὶ ἐπεσον ἐξ ισραὴλ ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν

15 καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς ιερουσαλήμ τοῦ ἔξολεθρεῦσαι αὐτήν καὶ ὡς ἔξωλέθρευσεν εἶδεν κύριος καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἔξολεθρεύοντι ἵκανούσθω σοι ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐστὼς ἐν τῷ ἄλω ορνα τοῦ ιερουσαίου

16 καὶ ἐπῆρεν δαυιδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ἄγγελον κυρίου ἑστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ρομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ ιερουσαλημ καὶ ἔπεσεν δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν

17 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς τὸν θεόν οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἀμαρτών κακοποιῶν ἐκακοποίησα καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν κύριε ὁ θεός γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν κύριε

18 καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπεν τῷ γαδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς δαυιδ ἵνα ἀναβῇ τοῦ στῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἄλῳ ορνα τοῦ ιεβουσαίου

19 καὶ ἀνέβη δαυιδ κατὰ τὸν λόγον γαδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι κυρίου

20 καὶ ἐπέστρεψεν ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθαχαβιν καὶ ορνα ἦν ἀλοῶν πυρούς

21 καὶ ἤλθεν δαυιδ πρὸς ορναν καὶ ορνα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἄλω καὶ προσεκύνησεν τῷ δαυιδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν

22 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς ορνα δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ

23 καὶ εἶπεν ορνα πρὸς δαυιδ λαβὲ σεαυτῷ καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον αὐτοῦ ἵδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὰς ἀμάξας εἰς ἔντα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν τὰ πάντα δέδωκα

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ τῷ ορνα οὐχί ὅτι ἀγοράζων ἀγοράζω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ ὅτι οὐ μὴ λάβω ἂ ἐστίν σοι κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι ὀλοκαύτωσιν δωρεὰν κυρίῳ

25 καὶ ἔδωκεν δαυιδ τῷ ορνα ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσίου ὄλκῆς ἐξακοσίους

26 καὶ φόδόμησεν δαυιδ ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ κατανάλωσεν τὴν ὀλοκαύτωσιν

27 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκεν τὴν ρομφαίαν εἰς τὸν κολεόν

28 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἵδειν τὸν δαυιδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν τῷ ἄλῳ ορνα τοῦ ιεβουσαίου καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ

29 καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησεν μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν βαμα ἐν γαβαων

30 καὶ οὐκ ἡδύνατο δαυιδ τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν ὅτι κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ρομφαίας ἀγγέλου κυρίου